

ບັນທຶກ

ວິສີດຳເນີນກາຣົງຈະລັກສຸດ

ກາຣົງຈະລັກສຸດແຮ່ອນທະບາຫອນນາຍອໍາເກອໃນກາຣບົງຫາກາຣສຶກຂາປະຊາບາລໃນກາຕກລາງນີ້
ມີຮູດຖຸປະສົງຄົມເສື່ອສຶກຂາທະບາຫນ້າທີ່ຂອງນາຍອໍາເກອໃນກາຣບົງຫາກາຣສຶກຂາປະຊາບາລໃນຕ້ານ
ກາຣວາງແພນງານ ກາຣນິຈີສັຍສິ່ງກາຣ ກາຣບົງຫາງານບຸກຄລ ກາຣບົງຫາງານວິຊາກາຣ ກາຣບົງຫາຮ
ກາຣເຈີນ ແລະກາຣຕິດຕາມແລະປະເມີນພາກາຣບົງຫາສິ່ງກາຣ ໂດຍເປົ້າຍບົງຫາສິ່ງກາຣບົງຫາສິ່ງກາຣ
ນາຍອໍາເກອ ສຶກຂາສີກາຣອໍາເກອ ແລະຫ້ວໜ້າໜ້າມວັດກາຣສຶກຂາອໍາເກອ ແລະເສື່ອສຶກຂາຊູປ່ຽນຮົມແລະ
ປຸ້ກາຕ່າງ ຖໍ່ມີດ້ວກາຣບົງຫາສິ່ງກາຣຂອງນາຍອໍາເກອໃນກາຕກລາງ ທີ່ນີ້ ເສື່ອທີ່ຈະໄດ້ທະບາຫ
ນ້າທີ່ຂອງນາຍອໍາເກອໃນກາຣບົງຫາກາຣສຶກຂາປະຊາບາລແລະຊູປ່ຽນຮົມປຸ້ກາໃນຕ້ານຕ່າງ ຕ້ົງກລ່າວ
ເສື່ອເປັນແນວທາງໃນກາຣປັບປຸງກາຣບົງຫາກາຣສຶກຂາປະຊາບາລຕ່ອໄປ

ວິສີດຳເນີນກາຣົງຈະລັກສຸດ

ກາຣົງຈະລັກສຸດນີ້ ສັກຍະບັນດາທີ່ໄດ້ມາແຍກອອກໄດ້ເປັນ ۲ ປະເທດ ຕື່ອ ຂໍ້ມູນທີ່ຈະໄດ້ທະບາຫ
ຕົ້ນຄວ້າຈາກໜັງສືອ ບທຄວາມ ຮະເປີຍ ກຳສັ່ງ ແລະຂໍ້ມູນທີ່ທຳກາຣວິເຄຣະທີ່ຈະແບນສອນຄາມທີ່ເກັບ
ຈະໄດ້ຈາກປະຊາກຮ ສິ່ງຄອບແບນສອນຄາມ

ປະຊາກຮ

ປະຊາກຮທີ່ໃຊ້ໃນກາຣົງຈະລັກສຸດນີ້ ແບ່ງອອກເປັນ ۳ ກຸ່ມ ຕື່ອ

۱. ກຸ່ມນາຍອໍາເກອໃນກາຕກລາງ
۲. ກຸ່ມສຶກຂາສີກາຣອໍາເກອໃນກາຕກລາງ
۳. ກຸ່ມຫ້ວໜ້າໜ້າມວັດກາຣສຶກຂາອໍາເກອໃນກາຕກລາງ

ປະຊາກຮທັງ ۳ ກຸ່ມນີ້ ເປັນຜູ້ມີຫຼາຍທີ່ໃນກາຣບົງຫາກາຣສຶກຂາປະຊາບາລໃນຮະດັບ
ອໍາເກອ ສິ່ງໃນແຕ່ລະອໍາເກອຈະມີປະຊາກເພີ້ງກຸ່ມລະ ۹ ຄນເທົ່ານັ້ນ ແລະໃນກາຕກລາງມີອໍາເກອ
ທັງສັນ ۱۵۵ ອໍາເກອ ຈຶ່ງມີປະຊາກຮມີຫຼາຍສິ່ງສັນ ۴۷۸ ຄນ ຜູ້ວິຊຍິ່ງໄດ້ໃໝ່ປະຊາກຮທັງໝົດ ໂດຍ

ไม่มีการสุ่มหัวอย่าง

จำนวนประชากรผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง ๓ กลุ่ม จำแนกเป็นรายเขตในแต่ละ
จังหวัด ตามบัญชีรายชื่อจังหวัดต่าง ๆ ในภาคกลาง ดังนี้

บัญชีรายชื่อจังหวัดและจำนวนประชากรที่ตอบแบบสอบถาม

จังหวัด	นายอำเภอ	ศึกษาธิการอำเภอ	หน้าที่หมายเหตุการศึกษาอำเภอ
กาญจนบุรี	๗๐	๗๐	๙๐
ชัยนาท	๖	๖	๖
ฉะเชิงเทรา	๗	๗	๗
ชลบุรี	๘	๘	๘
ชัยภูมิ	๗	๖	๖
ตราด	๔	๔	๔
นครนายก	๔	๔	๔
นครปฐม	๖	๖	๗
นนทบุรี	๕	๕	๕
ปทุมธานี	๘	๘	๘
ประจวบศรีรัชช์	๖	๖	๖
ปราจีนบุรี	๗๐	๗๐	๗๐
พระนครศรีอยุธยา	๑๖	๑๖	๑๖
เพชรบุรี	๖	๖	๖
ระยอง	๗	๗	๗
ราชบุรี	๘	๘	๘
ลพบุรี	๖	๖	๖
สมุทรปราการ	๘	๘	๘
สมุทรสงคราม	๓	๓	๓
สมุทรสาคร	๓	๓	๓
สระบุรี	๑๐	๑๐	๑๐
สิงห์บุรี	๘	๘	๘
อุพราชบุรี	๘	๘	๘
อ่างทอง	๗	๗	๗
รวม	๑๕๙	๑๕๙	๑๕๙

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้จัดฯ ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ศิล แบบสอบถาม เหตุผลที่เลือกแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย เพราะว่า

๑. ประชากรที่จะศึกษาอยู่กรุงเทพมหานครกระจายทั่วภาคกลาง และมีจำนวนมากพอสมควร การใช้แบบสอบถามจึงช่วยในการประดยุกต์เวลาได้มากที่สุด

๒. ประชากรที่จะศึกษา เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการบริหารการศึกษา มีการศึกษาต่อ การใช้แบบสอบถามจึงสะดวกและรวดเร็วกว่ารูปอื่น

๓. ข้อมูลที่ศึกษา เป็นเรื่องของความคิดเห็น ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้ปฏิบัติจริงหรือได้พบเห็นอยู่แล้วจากการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้น จึงสามารถที่จะใช้แบบสอบถามในการรวบรวมความคิดเห็นได้

การสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลสาขาวิชาการวิจัยนี้ ได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น ๙ ตอน ศิล

ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ๕ ข้อ

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นในการปฏิบัติงานของนายอ้างอิง ซึ่งผู้รับให้ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาทั้ง ๖ ด้าน แล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า โดยเน้นถึงความสำคัญของบทบาทที่นายอ้างอิงควรจะได้ปฏิบัติ ดังนี้

ด้านการวางแผนงาน	๑๒ ข้อ
ด้านการวินิจฉัยสิ่งการ	๔ ข้อ
ด้านการบริหารงานบุคคล	๑๐ ข้อ
ด้านการบริหารวิชาการ	๔ ข้อ
ด้านการบริหารการเงิน	๔ ข้อ
ด้านการติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๖ ข้อ
รวม	๔๘ ข้อ

และปัญหา-อุปสรรคเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาทั้ง ๖ ด้าน ด้านละ ๑ ข้อ เป็นแบบ
ปลายเปิด (Open End) เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว ได้รับพิมพ์แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ
ศึกษา

๑. ดร. วิญญู สาระ อธิบดีศูนย์บริหารการศึกษาชั้น ๑
๒. นายบรรจง ชลสกุลชาติ ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ ชั้น ๑
๓. ดร. รุ่ง แก้วแดง หัวหน้าโครงการวิจัยแบบทดสอบเรื่อง การจัดองค์กรและการ
ระบบบริหารโซ่อิทธิพลประชาชน อาชีวศึกษาคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
๔. นายอนันต์ แจ้งกลืน ผู้ช่วยผู้อำนวยการ กองการศึกษาประชาชน
๕. ดร. สมานจิต ศุขนิลทรัพย์ หัวหน้าแผนกวิชาการ กองการศึกษาประชาชน
๖. นายวีระชาติ ศุภาระบุล หัวหน้าฝ่ายค่าແนงและบรรจุแต่งตั้ง สำนักงานปลัด
กระทรวงศึกษาธิการ

๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพพงษ์ บุญจิตรดุลย์ หัวหน้าแผนกวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๘. ดร. ษัฐนิกา คุปรตัน อาจารย์แผนกวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข เลื่อนแล้วให้นำแบบสอบถามมาพิจารณาแก้ไขตามคำแนะนำของ
ผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นได้นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา หรือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพพงษ์
บุญจิตรดุลย์ และ อาจารย์ ดร. ษัฐนิกา คุปรตัน เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่า ได้
มีการตัดแบบสอบถามบางข้อ และรวมข้อความบางข้อเข้าด้วยกัน และได้แก้ไขข้อเดลาส่วน
ภาษาให้ถูกต้องชัดเจน เข้าใจง่ายยิ่งขึ้น ในที่สุดคงเหลือคำถามในแบบสอบถาม จำนวน ๔๔ ข้อ
และเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open End) เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการบริหารการ
ศึกษาประชาชน ทั้ง ๖ ด้าน อย่างละ ๑ คำถาม โดยมีจำนวนข้อและจำนวนร้อยละของคำ-
ถาม ดังนี้ ดัง

บทบาทด้านการวางแผน	ข้อ ๑ - ๔ รวม ๘ ข้อ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๙
บทบาทด้านการวินิจฉัยลั่งการ	ข้อ ๕ - ๑๔ รวม ๙ ข้อ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๒๙
บทบาทด้านการบริหารงานบุคคล	ข้อ ๑๕ - ๒๔ รวม ๑๦ ข้อ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๔๔

บทบาทภ้าก้านการบริหารงานวิชาการ ข้อ ๒๔ - ๓๔ รวม ๕ ข้อ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗๗

บทบาทภ้าก้านการบริหารการเงิน ข้อ ๓๕ - ๔๗ รวม ๓ ข้อ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗๗

บทบาทภ้าก้านการศึกษาและ การประเป็นผลการปฏิบัติงาน ข้อ ๔๘ - ๕๙ รวม ๑ ข้อ

คิดเป็นร้อยละ ๐๖.๖๔

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดีดต่อหัวหน้าแผนกวิชาบริหารการศึกษา คณบดี-ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อธิบดีกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และผู้อำนวยการ กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยส่งไปยังผู้อำนวยการสังฆารามในภาคกลางทุกสังฆาราม และผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามพร้อมทั้งแนบท้ายสือขอความร่วมมือไปยังนายอ่ำเงอ หัวหน้าหมวดการศึกษา อ่ำเงอ และศึกษาธิการอ่ำเงอทางไปรษณีย์ล้วนที่สิ่ง ๖ และผู้วิจัยได้ดีดต่อผู้อำนวยการ กองการ พะเปียง รากชาการในตัวแทนผู้อำนวยการกองการสังฆาราม กรมการปกครอง ขอนำแบบสอบถาม อีกส่วนหนึ่งส่งให้นายอ่ำเงอในภาคกลางที่มาประชุมเรื่องการสังฆารามรายภูมิ เมื่อวันที่ ๑๕ - ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ณ โรงแรมแอลจีซี กรุงเทพมหานคร เพื่อตอบแบบสอบถาม และได้รับแบบสอบถามศัมภ์มากบางส่วน หลังจากได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์แล้วประมาณ ๑ เดือน และที่รับศัมภ์จากที่ประชุมสังกล่าว ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับศัมภ์มาร้อยละ ๗๐.๘๐ ผู้วิจัยจึงได้ส่งหนังสือพร้อมด้วยแบบสอบถามไปทางตามจากอ่ำเงอต่าง ๆ และได้รับแบบสอบถามกลับศัมภ์มาอีกจำนวนหนึ่ง ทั้งคิดเป็นร้อยละของจำนวนที่ส่งไป ตามรายละเอียด ดังนี้

นายอ่ำเงอ จำนวน ๑๕๙ ฉบับ ได้รับศัมภ์ ๗๗๘ ฉบับ

คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๘๖

ศึกษาธิการอ่ำเงอ จำนวน ๑๕๙ ฉบับ ได้รับศัมภ์ ๗๕๐ ฉบับ

คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๐๔

หัวหน้าหมวดการศึกษา จำนวน ๑๕๙ ฉบับ ได้รับศัมภ์ ๗๕๐ ฉบับ

คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๐๔

การเสนอข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

๑. การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของประชากรทั้ง ๓ กลุ่ม โดยเป็นข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตรายชาติ อายุ ภูมิลำเนา และระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในปัจจุบันมาแล้ว โดยใช้ค่าร้อยละ

๒. เสนอข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา ซึ่งได้แก่ การวางแผนงาน การวินิจฉัย สั่งการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานวิชาการ การบริหารการเงิน และการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยเสนอการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชากรทั้ง ๓ กลุ่ม จากตารางค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

๓. เสนอบัญหาและอุปสรรคที่รวมรวมได้จากคำถามปลายเปิด (Open End)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. หาค่าร้อยละ (Percentage) ของความถี่จากจำนวนข้อมูลส่วนตัวแต่ละข้อ และแต่ละคำตอบในข้อเดียวกัน โดยตีเป็นตารางคำตอบของนายอำเภอ ศึกษาธิการอำเภอ และหัวหน้าหมู่บ้านที่ศึกษาอำเภอ โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

๒. หาค่าเฉลี่ยน้ำหนักของความคิดเห็นของประชากรทั้ง ๓ กลุ่ม โดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ \bar{x} = ค่าเฉลี่ย

$\sum fx$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

* ประกอบ กรรมสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครุ, พิมพ์ครั้งที่ ๔ (กรุงเทพฯ-
นคร: สำนักพิมพ์ไทยรัตนพานิช, ๒๕๖๗), หน้า ๔๐.

๗. ความคิดเห็นเรื่องบทบาทของนายอำเภอในแต่ละข้อ ทางค่ากราฟรายของน้ำหนัก
คำตอนใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f x^2}{N} - \left(\frac{\sum f x}{N} \right)^2}$$

เมื่อ S.D. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum f x^2$ = ผลรวมของกำลังสองของคะแนนทั้งหมด

$\sum f x$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย